

Dones STEM: Jessica Fernández Cano

“Quan vaig començar a treballar, no hi havia lavabos per a dones a l’empresa”

A Jessica Fernández Cano l'interès per saber com funcionen les coses li ve de lluny. De petita, la Jessica muntava i desmuntava objectes per veure quins components tenien. Així va ser com una curiositat innata la va predisposar cap al camí de l'enginyeria.

S'hi va iniciar de molt jove, tant, que en la seva primera feina no “hi havia lavabos per a dones a l'empresa”, recorda l'enginyera. I és que el seu primer ofici amb 17 anys van ser unes pràctiques en una oficina on era l'única dona. Allà s'encarregava de passar a net plànols de màquines i és on va fer la seva primera proposta de disseny industrial. Amb només 29 anys ja havia implementat més de 100 productes al mercat.

Tot i que es va interessar pel disseny, es va adonar que l'enginyeria li donava més oportunitats de “saber el perquè de les coses”. El dia a dia dels plànols la va portar a la formació professional, on passaria per Disseny Industrial per acabar estudiant Enginyeria en Disseny Industrial a ELISAVA. La Jessica

també té un màster i, recentment, ha aconseguit el doctorat en Enginyeria de Ciència dels Materials.

INVESTIGAR NOUS MATERIALS

Especialitzada en disseny de producte, la Jessica ha treballat vint anys en aquest àmbit, però va centrar-se en la investigació i el desenvolupament de nous materials, vinculant l'enginyeria més tradicional amb la branca més futurista. En el disseny, creu que hi ha una gran responsabilitat: “S'ha de poder preveure com impactarà un material en la societat o el medi ambient”.

Darrerament, la Jessica ha començat la seva trajectòria com a docent. “Em vaig adonar que contractava joves que sortien de la universitat a qui els faltava el contacte amb la realitat del que passa a les empreses”, explica. I ha trobat l'oportunitat perfecta per canviar-ho. La Jessica dirigeix l'Àrea de Projectes d'Enginyeria d'ELISAVA, on supervisa la metodologia i els tipus de projectes perquè estiguin més lligats a la realitat de les empreses.

“LES DONES TENEN MOLT A DIR”

Subratlla la necessitat de tenir més dones a l'enginyeria, ja que “les dones tenen molt a dir”. Explica que ser dona ha impactat a la seva carrera, tant per la diferència “abismal” en els sous com perquè ha tingut les coses més difícils. “M'he trobat mecànics que, per ser dona, no han volgut parlar amb mi”, recorda. Tot i així, la Jessica hi troba la part positiva. Diu que ara hi ha més igualtat en el sector i que, al final, la misogínia li ha servit d'experiència: “Haver de fer les coses dues o tres vegades millor que un home per poder destacar fa que acabis treballant millor”. Assegura que “també han estat els homes els que m'han donat el suport per poder arribar fins aquí”. ●

Diversos projectes i una pell electrònica

Actualment, Jessica Fernández Cano dirigeix l'Àrea de Projectes d'Enginyeria i el màster en Enginyeria en Disseny Industrial a ELISAVA, i des de la mateixa institució és responsable del Lab Engineering for Health d'Elisava Research. També tutoritza treballs, comença a dirigir tesis doctorals i forma part del comitè científic de l'Institut de Recerca i Innovació en Ciències de la Vida i de la Salut a la Catalunya Central (IRIS-CC). A més, treballa en la transferència tecnològica a empreses de projectes associats a *smart skin*, un dels resultats de la seva tesi doctoral. La Jessica ha desenvolupat i patentat una pell electrònica amb tatuatges temporals de grafè que generen i emmagatzemen informació unipersonal sense necessitar energia addicional. Llegiu tot sobre el projecte de la Jessica en aquest enllaç QR:

